

פ ר י ט ו ק ר ל מט' 42/ג

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
" שהתקיימה ביום ד' ד' בתמוז תשי"ג-17.6.53 בטעה 09.00.

- בוכאוו: מ. אונג - היו"ר
 ג. אזוביה
 ע. אסף
 מ. ארם
 ט. בגין
 ד. בר-רב-האי
 ע. איכילוב
 פ. ורהפטיג
 נ. חת
 ע. מימון
 י. קליבנוב

- נעדרו: ב. אבניאל
 י. הררי
 ת. טובי
 י. כסה
 ק. לוז
 מ. סנה
 מ. קסיס
 ח. רובין
 י. שפירא
 ר. טרי
 א. תבורי

טומונים: ח. כהן - המועץ המספטי
א. ידין - המשנה ליועץ המספטי

סדר-היום: חוקי היסוד: חוק הכנסת.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. אונג:

חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

סעיף 36.

אני מציע לכתוב במקום "תשי"ג" - "תכהן".

מ. בגין:

- הוחלט: 1. לקבל את סעיף-קטן (א) בשינויים המצוינים
 שהוצעו. הסעיף ינוסח כך: "הכנסת היוצאת
 תכהן עד לכינוסה של הכנסת הבכנסת."
 2. לחוק את סעיף-קטן (ב).

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק וטמטט
17.6.53
חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

סעיף 37.

לשם בטחון הייתי כותב "שלושה חדשים",
אם כי אין זו שאלה עקרונית.

ד. בר-רב-האי:

הוחלט: לקבל את הצעת בר-רב-האי לכתוב "שלושה
חדשים".

סעיף 38.

ט. בנין: מה זה "פקיד"? אם הכוונה לעובד מדינה
אז צריך לכתוב זאת. אם הכוונה גם לפקיד
במוסד פרטי, המונח "פקיד" אינו טוב, גם אין זה מונח תחיקתי. צריך לכתוב
במקום זאת "עובד שכיר" או משהו דומה.

ע. מיטון: אינה יכולה להיות איפה ואיפה. או שאוסרים
על כולם, או שמתירים לכולם. אני בעד איסור
על כולם. מי שעובד במקום אחד אינו יכול לקבל מסכורת במקום שני. כל מי
מקבל מסכורת כחבר כנסת, אינו יכול להרויח מאיזה מקום אחר.

ע. איכילוב: הניסוח הזה, המבטא את המציאות כיום,
מפלה בין חברי כנסת. יש לבטל את האפליות.
לפי מה שפרטו עד עתה, פקיד הרטום במנהל בבית-חרושת שלו ומקבל מסכורת,
אינו נחשב לפקיד. מה ההבדל בינו לבין פקיד אחר? דוגמה אחרת הם חברי
הקואופרטיבים, שכאילו הוטאלו לתפקיד מסויים, ומטלמים לתוך את הפרטי
המסכורת. ביטיבה הבאה אציע נוסח שלא יכלול את הטלים "לא יעבוד" אלא
רק "לא יקבל מסכורת". אין לסנוע מחברי כנסת לעבוד במוסדות שהיו קטורים
בהם לפני כן, אם הם רוצים לעשות זאת בלי מסכורת.

אני מציע להחליט על סעיף זה ביטיבה
הבאה.

ד. ארם: אינני יודע סעיף יותר צבוע מהסעיף
הזה. חבר כנסת נכבד, אם הוא בעל בית-
חרושת, הוא רשאי לקבל מה שהוא מקבל. אבל אם בני-חר שלו נבחר לכנסת פקיד
סלו, והוא ירצה להמשיך לעבוד בפקידות ולקבל את מסכורתו, אוטריים: לאו.
למעביד - סותר; לפקיד - לא. חבר כנסת, אם הוא עו"ד, יכול להופיע כעו"ד
ולהרויח בסף; הוא עומד ברשות עצמו. אבל אם הוא פקיד ואין לו אפשרות להיות
עו"ד או בעל ביח"ר, ואיננו עתונאי ואין לו יכולת לכתוב מאמרים או להרצות,
אין הוא יכול לעבוד, העוקץ של הסעיף הזה הוא טעמי וסוציאלי, רק לגבי
הפועל העובד. מדוע? אחת מן הסתים: או שנקבע כי חבר כנסת אינו יכול
לקבל מסכורת במקום אחר, ואז הוא יכול לעבוד, אם רצונו בכך, בלי מסכורת;
או שאנחנו מתירים לחברי הכנסת לקבל הכנסות ממקומות אחרים, אבל אז -
לכולם, גם לפקידים.

אני מציע לתקן את הסעיף כך שלא תהיה
בו צביעות ואי-צדק.

א. יריין: הסעיף קיבל את צורתו זו בוועדת המטבה.
בצורתו המקורית הוא היה דומה לסעיף אטר
בחוקת הבחירות. לא היתה כוונה להסדיר בסעיף זה את בעיית הכנסותיהם של
חברי הכנסת, והוא לא בא לקבוע כי לחבר כנסת לא תהיה הכנסה ממקור אחר.
הסעיף בא להסדיר רק את בעיית אי-ההתאמה בין עבודת חבר הכנסת ובין
עבודה המטילה על אדם טרות אחרת איזו שהיא. מפני זה נאמר כאן "פקיד"
ולא "שכיר" ולא "עובד מדינה". הרעיון של הסעיף היה שכל אדם העובד
כפקיד, או אפילו מפקיק את עבודתו וממשיך לקבל מסכורת, או מפקיק לקבל
מסכורת וממשיך לעבוד, עומד תחת טרות מעבידו במידה מסויימת, בין שהוא
עובד בסירות המדינה ובין שהוא עובד בסירות אחר; מה שאין כן בנוגע

ר.ל.

ועדת החוקה, חוק וטשפט
17.6.53
חוקי היסוד: חוק הכנסת.

א. ידין:

לשכיר-יומ, אשר בדרך-כלל אינו קשור עם מעבדיו ביחסים כאלה אשר
נותנים למעביד אפשרות של הטלת טרות עליו, וכן צורות עבודה אחרות
שאינן פקידות, שאינן מעמידות את העובד. כפוף להוראות אדם אחר.
זו היתה כוונת הסעיף. מפני זה הוא טנוסח כפי שהוא מונח לפניכם.

ד. בר-רב-האי:
גם בזמן שניסחנו את חוק הבחירות וגם
בזמן שניסחנו את חוק מסכורת חברי
הכנסת, כוונתנו היתה להטיל את האיסור הזה על עובדי המדינה.

השאלה הזאת כאובה בכל הפרלמנטים.

אין היא מיוחדת לנו. בזמן לי בזמן האחרון לקרוא על טצבט של חברי
הפרלמנט הבלגי, הסתאוננים על מסכורת בלתי מספיקה ומחפסים עבודה נוספת
בטעות הפנאי. ישנן תלונות על סדבר זה טביא להו פעות מאוד בלתי רצויות
בחי הפרלמנט. בפרלמנטים בארצות אחרות ישנו מספר גדול של עורכי-דין,
הטופיעים בבתי-הטשפט. הכנסת יחידה במינה במספר הקטן של עורכי-הדין
בה.

לא יתכן לקבוע כי לא יהיו לחבר הכנסת
כל הכנסות אחרות. תארו לכם שלחבר כנסת יש רכוש, טסק, בית. אפשר לצוות
עליו שלא לעבוד, אבל אי-אפשר לצוות עליו שלא לקבל את ההכנסות מרכושו.

אשר לעורכי-דין. רוב עורכי-הדין בכנסת
אינם יכולים להשתטט למעטה בזכות הניתנת להם לעבוד כעורכי-דין. צריך
לחשוב גם מה יעשו אנשים אלה עם עוזבם את הכנסת. עליהם לסטור על אפשרות
סחיה בטקרה שלא ייבחרו לכנסת. הדבר הגרוע ביותר לכנסת הוא שהיא תהפוך
למקור פרנסה לאנשים, מפני שלא יוכלו לחזור לעבודתם הקודמת.

לדעתי, בעיות אלה צריכות למצוא את

פתרון בחוק מסכורת חברי הכנסת. בסעיף זה הכוונה להגיד דבר אחד בלבד:
עובד המדינה אינו יכול להיות בעת ובעונה אחת עובד מדינה וחבר כנסת.

ב. אזניה:

אני בדעתו של חבר הכנסת ארם ללא סייג.
הסעיף הזה הוא סעיף נגד פועלים עירוניים,
ואין לו טום הצדקה. אין לגזור גזירות שהציבור אינו יכול לעמוד בהן.

הסעיף הדן בענין זה מחוק מסכורת חברי

הכנסת מביא את חברי הכנסת לגבול החטא, כי אין יודעים מתי חוטאים ומתי
אין חוטאים. אני טורה, ואני יודע כי לפי החוק הקיים אסור לי לקבל מסכורת
כטורה. האם טותר או אסור לי לקבל סכר עבוד הרצאה? הנחתי כי דבר זה טותר.
הרציתי, ונזדעזעתי כסקיבלתי את הצ'ק, שהיה כתוב עליו "סכר הורטה". היה
זה בעד עטר הרצאות, וכך הם קראו לזה. לא ידעתי, אולי עברתי על החוק.
דוגטא נוספת: בייתי טורה בגיטנסיה. ביקטו ממני להמטיך עם תלמידי
בטנה הסטיציית כדי להביאם לבחירות בגרות. עניתי כי איני יכול לקבל
מסכורת. הציעו לי שלא אקבל טט ורת אלא אס"ל, ארוחות בוקר וצהריים,
בטכום של סלוטים לירות. קיבלתי זאת. איבני בטוח אם אין זו עקיפת החוק.
הענין הזה טתחיל להיות בלתי נעים מבחינה טוטריית. זה מעמיד אנשים, ביחוד
אנטי רוח, בטצב קסה, כי אין הם יודעים מה טותר ומה אסור להם.

לאיסור הזה יש טעם אחד, והוא במידה

שהוא נוגע לפקידות מטטלתית, כדי למנוע טאנטי הרטות המחוקקת יקבלו
הוראות טהרטות הטבצעת. איבני רוחה טדוע לאסור לקבל מסכורת טטקום אחר.

ההורטה הזאת היא גם אנטי-טוציאלית

בתוכנה, כי ההנחה היא טבעל ביח"ר אינו טטועבד לאינטרסים, ורק טקבל
הסכר, מפני סמיטהו טטונה עליו בעניני עבודה, טטועבד לאינטרטים. הדבר
הזה אינו טתאים לטציאות. איבני טקבל בטום פנים את הפילוטופיה הזאת.

אני מציע לכתוב כי אדם אשר נבחר לחבר

כנסת אינו יכול לעבוד כפקיד מטטלתית, פרט למורים.

ועדת החוקה, חוק ופסאפט
17.6.53
חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

ר.ל.

ט. בגין:

הרושם הכללי הווסס הוועדה לא תסלים עם הסעיף האוסר על אדם לעבוד בסכר בהיותו חבר הכנסת. אני טכין שכל חברי הוועדה טכניזים כי יש לאסור על חברי כנסת להיות עובדי המדינה בתקופת כהונתם כחברי הכנסת. אולם נוסף על האיסור הזה עלינו להכניס סעיף האוסר על חברי הכנסת להסתתף אם במיטריין ואם בעקיפין בכל חברות מניות ובכל חברה אחרת העושה עסקים עם המטסלה. אני טציע להוסיף סעיף בנוסח זה: "חבר כנסת לא יסתתף, לא במיטריין ולא בעקיפין, בחברת מניות או בכל חברה אחרת הטקבלת הזטנות טמסלתיות או טבצעת עבודות עבור המטסלה או עומדת בקשר מסחרי עם סלטונות המדינה". על חבר הכנסת לותר על ההכנסה מקורות אלה בזמן היותו חבר הכנסת. טבחינה זו דינו כעובד מדינה: הוא טקבל טן המטסלה במיטריין טובת-הבאה, והדבר הזה אסור.

אני טכין חושב כי הצעתי זאת יוצאת דופן. הוראה טעין זו קיימת בכל החוקות. (ח. כהן: לא). אוכל להראות ליועץ השפטי הוראה דומה לזו בחוקה האטריקנית. אני חושב זאת לדבר אנטי-טוסרי ואנטי-טמלכתי, טייט לאסרו.

ח. כהן:

בחוק סירות המדינה אנו טציעים כי אסור יהיה על עובד מדינה להחזיק מניה או להיות מעוניין באופן אחר או להסתתף במיטריין או בעקיפין בחברות טייט להן עיסקות עם המטסלה או עם המדינה, אלא ברשות מיוחדת טמת: נציב הסירות. אפילו לגבי עובד המדינה לא יעלה על הדעת לאסור עליו, אם חסך לעצמו עטר לירות, להטקיען בטניות הבנק הלאומי ליטראל, ואין לך חברה העושה עסקים עם המטסלה יותר טן הבנק הלאומי ליטראל.

עד כמה טידיעתי טגעת, אין בעולם חוקה או חוק טייט בהם איסור מוחלט על החזקת מניות או השתתפות בחברות העושות עסקים עם המטסלה או המדינה. מה טייטנו הוא דבר אחר לגטרי. עובד מדינה, חבר מטסלה, ולפעמים גם חבר פרלמנט, טייט לו ענין כספי באיזו טהיה חברה או עסק עם המדינה או עם המטסלה, חייב לגלות את העובדה הזאת לגוף מטריים. באטריקה הגוף הזה הוא ה"קומיטי אוף די האוז". אצלנו זו יכולה להיות וועדה של הכנסת. לפי הוראה זו, אם יש לחבר הכנסת אינטרסים כספיים בחברה או גוף הטנהל עסקים עם המדינה או המטסלה, הוא חייב לגלות זאת. אבל אין להעלות על הדעת לאסור על חבר הכנסת את הדבר הזה, ביחוד במדינתנו, כטממדינה פורטת את כנפיה כטעט על כל טסחי התעטיה והפעולה בארץ. אני טעיו לאסר כי כטעט ואין הטקעה ביטראל, טאין לה במיטריין או בעקיפין בגישה לטמסלה ולמדינה. טתוך כך הייתי מזהיר טפני קבלת איזו טהיה הוראה האוסרת על חברי הכנסת הטקעות בטניות מטוג זה.

ע. אסף:

אטכט ראטון נראית הצעתו של חבר הכנסת בגין, אבל אי-אפטר יהיה לעמוד בה. עלינו להסתלק גם טן המחטבה המדריכה הצעות טעין אלה. הכנסת אינה מורכבת טאנטים בלתי תלויים וטאינים אינטרטיים. היא מורכבת מאינטרטיים, סנציגי גופים וטכנות טייט להם אינטרטים במדינה, והם בוחרים את הנציגים על טנת טייצגו ויגברו על האינטרטים האלה. זוהי הטציאות. נציגי הפועלים מעונינים בחוקים הבאים להגן על הפועלים ועל תנאי עבודתם, מעונינים להיטיב לפועלים. אין כל ספק כי מטידה טמתארגונים חוצים של בעלי-בתיים, בעלי-תעטיה, בעלי מסחר, ובטייה טהם טולחים נציגים לכנסת, הרי זה על-טנת להגן על האינטרטים שלהם. אם נקבל את הצעתו של חבר הכנסת בגין, פירוטה הטעטי יהיה טכטעט ולא יטצאו אנטיט טוכלו להיבחר לכנסת. המחטבה הזאת אינה ניתנת להגטטה.

בדבר אחד, חוטבני, צריך להגביל את חברי הכנסת, והוא בקבלת טטלום עבור פירטום באוטייהם בכנסת. אני יודע על עובדות כאלה, אני טצטרף לדעה כי ההגבלה היחידה ההגיונית, אם כי גם היא אינה מוצדקת בטאה אחוזים, היא האיסור על חבר הכנסת להיות עובד מדינה בהיותו חבר הכנסת.

ועדת החוקה, חוק וטשפט
17.53
חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

ר.ל.

הינ"ר ס. ארנא:

הינני יכול להסכים להצעתו של חבר הכנסת בגין, ההולך לקיצוניות אחת, אבל גם חבר הכנסת אסף הולך לקיצוניות שניה. יש הבדל בין חבר הכנסת הטייבג אינטרסים של טעמו או סכבה סטוייט, ובין חבר כנסת הטודרך על-ידי אינטרסים של מפעלסטוייט, ולאורם טכוון את פעולותיו בכנסת. לעבודה התקינה של הכנסת רצוי מאוד שהאינטרסים שיוצגו לא יהיו של מפעלים אלא של ציבור סטוייט, זה או אחר.

הסעיף בניסוחו הטוען מוכרח להביא להפרת החוק על-ידי חברי הכנסת. השאלה היא אם לבטל את כל האיסור ולפתוח פתח לחברי הכנסת, בטירה שהם יכולים, להתקטר עם טוסדות, או להשאיר איזה שהוא טייג. גם בעיית ההכנסה טן הצד, טחוץ לטטכורת הנייתנת על-ידי הכנסת, היא בעיה.

ע. איכילוב:

לאור הסברתו של היועץ הטשפטי ישנו טקום לטיקול רציני לגבי טרים. יכול להיות טקרה טחבר כנסת ציבוריות, יהיה חבר הנהלת טולל-כונה. שהוא טר לעבודות

א. ידין:

הטקום לפתרון הבעיה הזאת הוא כפרק על הטטטלה.

ע. איכילוב:

אני טבקט לדחות את ההצבעה בטעיף זה עד ליטיבה הבאה.

ס. בגין:

הבעיה נוגעת לחברי כנסת הטחזיקים טניות של חברות טטחריות, העוטות עסקים עם הטטטלה. האם חבר כנסת הטטתף בחברה כזאת וטחזיק טניותה, רטאי בעת ובעונה אחת להיות חבר הכנסת ולקבל טובת הנהגה יטילה טהטדינה? האם העובדה הזאת אינה טטפיעה על החלטותיו? אינני מדבר על החזקת טניות של עטר לירות. אפטר למצוא ניסוח שלא יטנע את האפטרות הזאת.

הוחלט: הסעיף יועטר להצבעה ביטיבה הבאה.

סעיף 39.

ד. בר-רב-האי:

לדעתי, יש להוציא טסעיף זה את הטופטים. חבר כנסת אינו יכול להיבחר לחבר כנסת כטופט. אם טופט רוצה להציג את טועטדותו לכנסת, עליו להתפטר קודם לכן, ועליו לקבל על עצמו את הטיכון הקטור בהתפטרות זו. אני רואה פגם יטודי בתפיסה האוטרת כי טופט כטופט יכול להציג את טועטדותו לכנסת.

ז. ורהפטיג:

אני טציע טיקון לטוני: בטקום "נפסקת" - "פוסקת", או טלה אחרת.

הוחלט: 1. לא לקבל את הצעת ד. בר-רב-האי לטחוק את הטופטים טסעיף זה.

2. לקבל את הצעת ז. ורהפטיג לכתוב בטקום "נפסקת", "פוסקת" או טלה אחרת טתיטצא טתאיטה.

סעיף 40.

ע. טיטון:

אחרי טחבר כנסת הגייט את התפטרותו, טתנהל ע-ל-כך דיון בטיעה, טנסיים להטפיע עליו לחזור בו. יטכן גם טהטיעה לא תקבל את התפטרותו. לא יטכן טההתפטרות טכנס לתקפה לטחרת הגטטה.

רל.

ועדת החוקה, חוק וט"פ
17.6.53
חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

ד. בר-רב-האי:
אם במקום שהתפטרות תיכנס לתקפה לטחנת הגשתה נכתוב שהיא תקבל תוקף כעבור שבוע, זה לא יטנה מאומה. אם רוצים לאפשר טיקול, צריך לכתוב כי בט"פ שבוע, או כל זמן אחר טנקבע, יוכל חבר כנסת שהגיש התפטרות לקחת את התפטרותו בחזרה.

ז. ורהפטיג:
ההנחה היסודית היא שחבר הכנסת הוא אדם שבוגר היודע מה שהוא עושה. אם חבר הכנסת ידע כי אין לו אפשרות לחזור בו מהתפטרותו, יחשוב לפני כן.

ע. אסף:
אין מוצא אחר מאשר לעסות את הבירורים לפני ההתפטרות.

הנחלט: 1. לא לקבל את הצעת ע. מימון להטאיר לחבר הכנסת המתפטר זמן-טה לטיקול.

2. להכניס גם בטעיף זה את הסינוי הלטוני שהוכנס בטעיף הקודם באשר למלה "בפסקת".

סעיף 41.

ע. אסף:
קורה שמועמד שהגיע תורו להיכנס לכנסת לפי רטיסת המועמדים, אינו יכול להיכנס לכנסת מסיבה זו או אחרת, אבל אינו רוצה לוותר על מועמדותו. לט"פ: אדם נמצא בחו"ל לתקופה מסויימת, או חולה במחלה שיט לו יסוד להניח שהיא תעבור, ואינו רוצה להתפטר באופן מוחלט מרטיסת המועמדים, אלא שבאותו זמן שמתפנה מקום בכנסת, אין הוא יכול להיכנס לכנסת. אני מציע לאפשר למועמדים שהגיע תורם להיבחר, לוותר על זכותם לחלוטין או באופן זמני.

ז. ורהפטיג:
אני מתנגד לחברות בכנסת לטעות. על-ידי הוראה כזו שצ"ע חבר הכנסת אסף, נפתח פתח לטינויי חברי כנסת לחצי טנה מפעם לפעם. זה לא יתכן.

נדמה לי שיט צורך להוטיף כי אם המועמד שהגיע תורו לפי הרטיסת ויתר על מועמדותו, יבוא. המועמד שנמצא אחריו ברטיסתה. אמנם זה מובן טאליו, אבל צריך לכתוב זאת.

כתוב פה "יבוא במקומו המועמד", אבל אין כתוב טמתי נהיה המועמד לחבר הכנסת. האם טן היום שהוא בטבע?

א. ירון:
סעיף 41 הולך בעקבות החוק הקיים, חוק הבחירות סלנו, שקבע התחלפות אוטוטטית של חברי הכנסת, באופן טאט מתפנה מקום בכנסת, נכנס לכנסת המועמד הקרוב ביותר ברטיסת המועמדים של אותה רטיסת, ונהיה לחבר הכנסת טאותו רגע. אין כלל סלב-כיניים טבו התפנה מקום בכנסת, אבל המועמד עדין אינו חבר הכנסת. אם המועמד לא מסר את הצהרת האטונים, דינו כדינם של חברי הכנסת טיד לאחר הבחירות: הוא חבר הכנסת, אבל אינו יכול להסתתף בדיונים לפני מסירת ההצהרה. טתוך כך אין מקום להצעת חבר הכנסת ורפטיג לאפשר למועמד טלא להיכנס לכנסת: המועמד חבר הכנסת טן הרגע שמתפנה המקום. טאלה אחרת היא אם אדם הנמצא ברטיסת המועמדים יכול לצאת מהרטיסת עוד לפני הגיע תורו להיכנס לכנסת. אינני חושב שצריך להטיב על הטאלה הזאת. כל יתר הטאלות נפתרות על-ידי ההסדר של התחלפות אוטוטטית.

ר.ל.

ט. בגין:

קיימת אצלנו מצבאות מסויימת, וזאת חוק בן לתת ביטוי לכצילות, הוא צריך לתת לה ביטוי טלא. כטכנסקת. חברותו של חבר כנסת, לאן דוקא המועמד הטופיע הראשון ברשימת המועמדים בא במקומו. יש וזכנס במקומו מועמד הנמצא במקום רחוק ברשימה, ואז המועמדים הנמצאים לפניו ברשימה - מתפטרים. זוהי הטצילות. ואין צריך לעשות סקר בנפסנו, ולכתוב כי בהיפנות מקום יכנס לכנסת המועמד הראשון ברשימת המועמדים.

אני מציע לכתוב במקום "אותה רשימת מועמדים" - "אותה רשימה טטנה בבחר האיט", ליתר בהירות.

אני מציע לבטח את הטעיה בפסנות בטורה: במקרה של פטירה או התפטרות חבר כנסת, יבוא במקומו מועמד טרשימת המועמדים טטנה בבחר. זה יהיה על-פי התור, אבל זה לא יחייב שיכנס לכנסת דוקא האיט המופיע הראשון ברשימת המועמדים. אם הטיעה מספיעה על מועמדים להגיש את התפטרותם כדי לאפשר למועמד הנמצא אחרון ברשימה להיכנס לכנסת, החוק טתיר זאת. על כן, אל געסה סקר בנפסנו.

היו"ר ט. א. זא:

ההצעה הזאת טנוגדת להצעה של כניסה אוטוטטית לכנסת. עם טקלים אותה, צריך לקבוע גם מי יקבע מי יהיה המועמד שייכנס לכנסת. צריכה להיות אינסטנציה טתודיע על כך לכנסת.

ד. טר-טב-האי:

טה טמציע חבר הכנסת בגין הוא טהמועמדים הראטונבים, טיד אחרי הבחירות, גכנסים לכנסת לפי סדר הרשימה. אבל אח"כ יינתן תוקף חוקי למצב טטגיטי הרשימה יקבעו מי טרשימת המועמדים ייכנס לכנסת. אני נלחם בטצילות הזאת, בטידה טהיא יטנה. אני נלחם בגדה גם בטפלגחי. אבל גם אם קיימת טצילות כנסת, צריך לסטור לפחות על יציבות בטיעה, וזה אומר: סדר טטויים של מועמדים. הטצילות היא כזאת טפני טאם הטיעה אינה מסכימה לכניסתו של המועמד לכנסת, המועמד אינו רוצה להיכנס לכנסת ולהיות תלוט טסיעתו, להיכנס ולהיות בודד בכנסת. על כן הוא טטכיים להגיש התפטרות. אותו דבר חל גם על התפטרות של חבר כנסת טהטיעה טחליטה כי עליו להתפטר. אבל לא יתכן טהטיעה לא תיזקק להתפטרות של המועמדים במקרה טהיא רוצה כי ייכנס לכנסת מועמד הנמצא אחריהם ברשימה.

אני מציע טלא לקבל את הצעת חברי הכנסת ארם

ובגין.

ס. ארם:

בחוק אטח קובעים כי יבוא במקומו של חבר הכנסת טנפטור או התפטר המועמד טטטו נקוב ברשימת המועמדים, לפי הסדר. בטצילות - הטיעה קובעת זאת. אם הטיעה דנה על כך כעבור טבוע, הרי לפי ההסדר החוקי הקיים בכנס לכנסת המועמד הראשון ברשימה באופן אוטוטטי, והוא נהיה לחבר כנסת. לסבוע. כעבור טבוע הוא טתפטור ונכנס לכנסת המועמד טהטיעה קבעו כי ייכנס לכנסת. פירוטו טבינתיים טטנים לכנסת חבר כנסת טהוא פיקציה. זה קורה כטהטצילות והחוק אינם טתאיטים זה לזה, טטני טאתם רוצים לקיים אוטוטטיות בחוק, טתוך התעלטות בטורה טן הטצילות - ואין צוה טום צורך. יש לטוב בחוק: כפסקת חברותו של חבר הכנסת, יבוא במקומו המועמד טטטו נקוב ברשימת המועמדים, וטאוטר על-ידי הטיעה. אטם הטיעה היא דבר בלתי-ליגאלי? אטם החוק צריך להיות טעל הטצילות? הרי זוהי הטצילות.

היו"ר ט. אונא:

אם לא תהיה כניסה אוטוטטית של חברי הכנסת לכנסת, תהיה אפטרות לסבוע כניסתם בכלל, ורצוי

טלא לאפטר זאת.

רל.

ועדת החוקה, חוק וטמפט
17.6.53
חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

ע. איכילוב:
הצעותיהם של חברי הכנסת בגין וארם הם התעללות
בטורה מוצגו של הנוחר. חוק הבחירות נתן
לטפלגות שליטה על הדברים האלה עד יום הבחירות. סיום הבחירות - פוסק
הנוחר, החוק בא להבטיח שלא יהיה שחוק של הטפלגות בענין זה. בית-הדין
העליון כבר פסק בענין זה: הוא טכיר דק בהתפטרות שהנבחר נותן פרצונו.
ישנם קסיים בענין זה, אבל אין הם צריכים להתיע אותנו כטאנחנו באים
לקבוע את סדרי המדינה וסדרי עבודת הכנסת.

ס. בגין:
אף אני חושב כי בגידה שהוצגה רשימה בפני
הנוחר והוא בחר בה, יש להניח כי הוא בחר
במועמדים לפי סדר הרשימה. זוהי הנחה תלמודית, כי הנוחר בדרך כלל
אינו סמ לב לסדר הסמות ועל-פי רוב אינו יודע כלל את הסמות. אבל
אני טוכן להסכים לפיקציה הטמפטית הזאת - ולפיקציה מטמפטית יטנו ערך
כחיים. אבל אם זהו רצונו של הנוחר, אדוּבא. אני מציע כי יאטר בחוק
במפורט כי המועמ הראטון לפי סדר הרשימה נכנס לכנסת, ולא תינתן
לסיעות האפטרות לצוות עליו להתפטר על אף רצונו. לדידם של חברי הכנסת
סדיברו על רצונו של הנוחר, הייתי מציע שהחוק יאסור על התפטרות
המועמד בגיגוד לרצונו.

כתוב כאן "נרנס במקוטו". חברותו של חבר
הכנסת ~~מתחילה~~ עם מסירת הצהרת המסוינים בהצטת. עם פטירה או התפטרות
של חבר כנסת, עדין לא נכנס במקוטו חבר הכנסת החדט. רק אז הסיעה מתחילה
בדיוניה. האט עלינו לעטות סן החוק חוכט וטלולא? בפנינו שתי אפטרויות:
או לאסור על-פי החוק כל סקלא וטריא בענין זה, או להתיר זאת.

ע. ארם:
ההנחה היסודית היא כי הכנסת לעולם עומדת.
אין הנחה כזאת לגבי הסיעות. סיעה יכולה לחדול
להתקיים. היו לנו תופעות כאלה: בבחירות לכנסת הראטונה הלכה החזית
הדתית הטאוחדת, והיא חדלה להתקיים בטטך תקופת כהונת הכנסת הראטונה.
היתה גם רשימת הספרדים, שאף היא חדלה להתקיים בטטך תקופת כהונת הכנסת
הראטונה. קורה גם ססיעה שתפלגת, וכל אחד מהפלגים טוען לסם המפלגה
שהלכה לבחירות. נתאר לנו טמפלגה התפלגה וטבי חלקיה טונים בגודלם.
בחוק אינה יכולה להיות אחיזה לכסעות. הצעתם של חברי הכנסת ארם ובגין
אינה יכולה לעטוד בטכחן הטציאות.

חבר הכנסת בגין מציע לאסור זאת לפי החוק.
אני טואל: אטת המועמד, ידידו, חברו, האט הם יכולים להטפיע עליו לוותר
על טועמדותו? איך אפטר לאסור זאת? (ס. בגין: אם כן, המועמד צריך
להיכנס לכנסת, למטור הצהרת מסוינת, ואח"כ להתפטר). המועמד יכול גם
לטרג להיות חבר הכנסת.

אולם אני רוצה להעלות בעיה, והיא קטורה בטענה
שהיה, בורלינסקי טרטיט ספלגת פועלי ארץ-ישראל. לפי טיקולים של חברי
ספלגתו וגם של חברים טחוץ לספלגתו, זה המועמד טיכול היה להוטיף הרבה
לכנסת בעבודתו. הוא לא יכול היה להיכנס לכנסת מפני טלזמן טטויים
הרופא אטר עליו לעבוד. הטיבה היתה זטביה. אבל אם אח"כ טתפנה טקום
פוסף באותה רשימה, והטיבה טטבעה טטנו להיכנס לכנסת אינה קייסת יותר,
אינני טבין טדוע לסנוע את האפטרות של כפיטתו לכנסת.

ס. בגין:
אני טוכן להציע הצעה אחרת: אני מציע לכתוב
אחרי הטלים "טפמקת חברותו של חבר הכנסת או
נפטר חבר הכנסת" - "יבוא במקוטו כחבר הכנסת".

ס. ארם:
אני מציע שלא להצביע היום על הסעיף כולו.
ואם נצביע - רק על העיקרון האט תהיה או לא
תהיה אוטוטטיות בכניסה לכנסת. אני מציע להטאיר את קביעת הנוטח עד
ליטיבה הבאה.

רל.

ועדת החוקה, חוק וסמפס
17.6.53
חוקי-היסוד: חוק הכנסת.

הוחלט: לקבל את העיקרון של כניסה אוטומטית לכנסת.

היו"ר ס. אונא: אני מבקש מחברי הוועדה להביא לישיבה הבאה הצעות מנוסחות בענין זה.

סעיף 42

ד. בר-רב-האי: אני מציע לחוק את סלוט הסלים האחרונות של הסעיף. ישנם חלקי תקנון שהוספו על סולחן הכנסת על-ידי ועדת הכנסת והוסכם שהם טהייבים כרגע, אבל אין זה אוטר שאין עליהם ערעור, והערעור תלוי ועומד על שהכנסת תחליט על כך.

הוחלט: לקבל את הצעת ד. בר-רב-האי לחוק את הסלים "ולא נא עליהם ערעור" מסוף הסעיף.

סעיף 43

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 44

הוחלט: לקבל את הסעיף ללא שינוי.

סעיף 45

א. ירי: שני התיקונים שתיחסים לאותם הסעיפים בחוק המעבר לכנסת השניה ובחוק הבחירות לכנסת השניה, שלפיהם יהיו שני החוקים האלה חלים לא רק על המעבר שהכנסת הראסונה לכנסת השניה, אלא על כל מעבר שכנסת לכנסת.

פיסקה (3) קטורה בסעיף 38. אילו היה סעיף 38 מתקבל כסוצע כאן, אפשר היה לדון על כך. אבל כיון שהוועדה סרם הצמעה על סעיף 38, צריך יהיה לחזור גם לסאלה זו.

היו"ר ס. אונא: עלינו להחליט בסעיפים: 41, 38, 31, 30. נעטה זאת בישיבה הבאה.

ביום ב' לא נוכל לקיים ישיבה, מאחר שפנה אלי יו"ר ועדת הכנסת וביקס שתינתן לו אפשרות לכנס את ועדת התקנון. בישיבה שתהיה ביום רביעי, אני מקווה, נוכל להעמיד על סדר-היום את חוק הסופטים.

הישיבה ננעלה בטעה 10.45